

154. Ljus åt alla.

A. E. GRETRY.

1. Är lju-set för de lär-de blott Att
Nej, him-len un-nar fle-ra gott, Och

rätt och ga-let stava? Och so-len står med
lju-set fritt vi hava.

bon-den opp, Alls ic-ke med de lär-de, Upp-

ly-ser bäst från tå till topp Den, som är först på färde.

2. Är ljuset i planeter blott, De blinda, stumma,
kalla, Är icke ordet, som vi fått, Ett ljus för själar
alla, Och som till varje hjärta går Med solsken, som
förnyar, En blix, som ned i själen slår, Från ljusa
himlaskyar?

3. Är ljus oss kärt med villkor blott, Då älska vi
det föga; Gör det på alla sätt ej gott, Är ljus ej livets
öga? Skall för dess missbruks skull kanske På an-
dens himlabåge Man hellre moln och mörker se Än
solens klara låge?

4. Nej, aldrig spörjas må från Nord, Att ljus vi vilja
hindra; Som norrsken i friborna ord Det över oss
skall tindra, Och ses det skall från pol till pol I an-
dens värld den rika, Midsommartidens höga sol Skall
ej för midnatt vika.

5. Och gäller det ock minsta strå, Som här åt oss
är givet, Uppllysning kär oss vara må, Men kärast den
om *livet* — Det liv, som, tänt av Herrens röst, I fol-
kets hjärta väckes, — Må klart det stråla i vårt bröst,
Tills aftonstjärnan släckes! Efter N. F. S. GRUNDTVIG.